

вата плътъ, Іудейтъ като не можѣхъ да разумѣхъ туй поученіе, ропщѣхъ и думахъ: Какъ може този да ни даде плътта си да ѣдемъ? — Мнозина отъ другитѣ му ученицы са стѣблзнихъ за тѣзи дума като жестока, и са отдѣлихъ отъ него; но дванайсетѣ останахъ при него, и като гы попыта, да ли и тѣ искатъ да са отдѣлхъ отъ него, Петъръ отъ страна-та и на другитѣ рече: „Господи, при кого да отидемъ? Ты имашъ думы за животъ вѣченъ, и ный повѣр-вахмы и познахмы, че ты си свѣтый Божій“ — Тогази Іисусъ, гадателно имъ даде да разумѣхъ, че помежду тѣхъ има единъ діаволь, като разумѣваше Іуда Іскаріотскаго. (Іоан. ̄. 1.).

§. 30. *Іисусъ казва че лукавитѣ мысли и работы оскверняватъ челоувѣкътъ.*

Слѣдъ туй прѣминъ въ земята Генисаретъ, дѣто народытѣ отъ вредъ са стичахъ като носѣхъ зло-страждушытѣ, за да са допрхътъ поне до полытѣ на дрехата му, и които са допрѣхъ оздравѣхъ. И понеже дойдохъ отъ Іерусалимъ Книжници и Фарисей, та назовахъ нѣкои отъ ученицытѣ му като прѣстѣпници на прѣданіята, Іисусъ тѣхъ избличава като прѣстѣпници на главнытѣ заповѣди на законътъ, и че тѣ лицемѣрно пазхътъ челоувѣчески прѣданія; а къмъ народътъ казва, че осквернява челоувѣкътъ не което влѣзва въ него, но което излѣзва отъ него; а особно истѣлкува на ученицытѣ, че което излѣзва отъ челоувѣкътъ е лукавитѣ помыслы и лукавитѣ работы. (Мат. ̄. 34—̄. ̄. — 20. ̄. 23—̄. 1—23.).